

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 7 lipca 2021 r.

DIH-2.707.35.2021.PS

DECYZJA DIH-2 NR 114 /2021

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735) w związku z art. 35a pkt 9 lit. a, art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2021 r. poz. 133, z późn. zm.) oraz z art. 5 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 25 maja 2021 r., złożonego przez pełnomocnika Pana Marka Fryzy prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą P.W. „MARO” Marek Fryza (zwany dalej: Przedsiębiorca lub Strona) – od decyzji Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 11 maja 2021 r. PHU-12/2021, wymierzającej ww. Przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 10 000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych) z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw

postanawia

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Inspektorzy reprezentujący Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, działając na podstawie upoważnienia nr PHU.8361.1.64.2021 z 8 kwietnia 2021 r. przeprowadzili kontrolę (...), w składzie opału (...). Zakres przedmiotowy kontroli dotyczył

sprawdzenia przestrzegania przez Stronę obowiązków określonych w art. 6b i 6c oraz art. 7 ust. 7a ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2021 r. poz. 133, z późn. zm.) zwanej dalej „ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw” polegających na wystawianiu świadectwa jakości paliwa stałego i przekazywaniu go każdemu podmiotowi, który nabywa to paliwo oraz przestrzeganie zakazu wprowadzania do obrotu niektórych rodzajów paliw stałych.

Kontrolę przeprowadzono w obecności Przedsiębiorcy oraz osoby przez niego upoważnionej do reprezentowania firmy. W toku kontroli przeprowadzonej 8 kwietnia 2021 r. ustalono, że w składzie znajduje się paliwo stałe typu:

- węgiel kamienny groszek luz,
- węgiel kamienny orzech luz,
- węgiel kamienny kostka luz,
- węgiel kamienny ekogroszek luz,
- węgiel kamienny ekogroszek Kalor,
- węgiel kamienny ekogroszek Ekobran,
- węgiel kamienny ekogroszek Ekobran Gold.

Kontrolowany do ww. paliwa stałego nie wystawiał własnych dokumentów potwierdzających spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890), tj. świadectwa jakości paliw stałych, a tym samym nie przekazywał i nie przechowywał tych dokumentów. Na podstawie dokumentów i oświadczenia ustalono, że przedsiębiorca każdorazowo przekazywał nabywcy paliwa stałego fakturę VAT lub paragon fiskalny oraz dokument otrzymany od dostawcy węgla o nazwie świadectwo jakości paliwa stałego lub karta produktu, w zależności od rodzaju paliwa. Na dokumentach dostawców, które były przekazywane nabywcom paliwa stałego, przedsiębiorca stawiał pieczętki z nazwą, adresem i danymi firmy oraz sygnował je podpisem. Stawiana była również pieczętka „za zgodność” również sygnowana podpisem. Przedsiębiorca podał, iż nie wiedział o obowiązku wystawiania własnych świadectw jakości paliwa stałego przy jego sprzedaży. W toku kontroli sporządził własne świadectwo jakości, które dołączono do akt sprawy.

Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z dnia 12 kwietnia 2021 r. nr akt kontroli PHU.8361.1.64.2021, który został sporządzony i odczytany w kontrolowanej placówce. Przedsiębiorca został pouczone o uprawnieniu do zgłoszenia uwag bezpośrednio do protokołu lub wniesienia ich na piśmie w terminie 7 dnia od daty przedstawienia protokołu

do podpisu, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej. Strona podpisała protokół bez uwag i nie skorzystała z uprawnienia do wniesienia uwag na piśmie.

W związku z powyższym, Kujawsko-Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej pismem z 21 kwietnia 2021 r., znak: PU.8361.1.64.2021 zawiadomił Stronę o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej z art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz pouczył o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, tj. m.in. składania wyjaśnień i wniosków dowodowych, przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów. Pismem z 21 kwietnia 2021 r. wezwał Stronę do dostarczenia informacji o wielkości obrotu z działalności gospodarczej za rok poprzedzający rok przeprowadzenia kontroli. W odpowiedzi biuro rachunkowe Przedsiębiorcy drogą mailową podała wartość obrotów z tytułu sprzedaży węgla w 2020 roku.

Kujawsko-Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej 11 maja 2021 r. wydał decyzję PHU-12/2021, (akta kontroli nr PHU.8361.1.64.2021) nakładającą na Przedsiębiorcę karę pieniężną z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Strona ww. decyzję odebrała 13 maja 2021 r.

Pismem z 25 maja 2021 r., Strona złożyła odwołanie od ww. decyzji (data stempla 27 maja 2021 r.). Odwołanie wniesiono w terminie. Strona wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i umorzenie postępowania I instancji. Zarzuciła decyzji, naruszenie:

- art. 6c ust.1 w zw. z art. 6d ustawy poprzez błędne uznanie, że wystawiany wtórnie przez skarżącego i przekazywany nabywcy paliwa stałego dokument nie stanowi dokumentu świadectwa jakości, o którym mowa w art. 6d ustawy, w sytuacji, gdy załączany do sprzedawanego towaru dokument o nazwie „świadectwo jakości paliw stałych” oraz „karta produktu” podpisane przez pełnomocnika skarżącego, opatrzone firmową pieczęcią zawierającą, siedzibę i adres, REGON i NIP, spełnia w istocie wymogi ustawowe zawarte w art. 6d ustawy, treścią odpowiada świadectwu jakości, a więc jest dokumentem potwierdzającym spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych, o którym mowa w art. 6c ust.1 ww. ustawy;
- błąd w ustaleniach faktycznych w zakresie, w jakim Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przyjął, że skarżący, wprowadzając do obrotu paliwo stałe, nie wystawia świadectw jakości potwierdzających spełnianie przez paliwa stałe wymagań jakościowych, podczas gdy przedmiotowe świadectwo jakości było wystawione i wydawane klientom przy każdym zakupie;

- art. 35a pkt 9 lit a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw poprzez jego zastosowanie będące wynikiem przyjęcia, że wystawianie i przekazanie kupującemu kopii dokumentu nie stanowi wykonywania obowiązku stanowiącego w art. 6c ustawy, pomimo tego, że sam dokument zawiera informacje o spełnieniu przez paliwo wymaganych parametrów, a podpis pełnomocnika skarżącego i pieczęć potwierdzają, że parametry te są zgodne z prawdą, w konsekwencji uznanie, że działania skarżącego są równoznaczne z niewystawieniem świadectwa jakości w ogóle, w sytuacji gdy przepis ten penalizuje całkowity brak wystawienia dokumentu świadczącego o jakości paliwa stałego, a nie ewentualne braki, bądź błędy w dokumencie poświadczającym parametry oraz jakość sprzedawanego paliwa stałego,
- art. 6d oraz 6e ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, w zw. §1 i §2 rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych, poprzez brak odniesienia do obligatoryjnych merytorycznych elementów świadectwa jakości oraz przyjęcie, że jedynie dokument wydany wedle ściśle określonego w rozporządzeniu wzoru może mieć formalny charakter dokumentu jakim jest świadectwo jakości, w sytuacji, gdy żaden przepis nie nakazuje wprost wystawienia dokumentu jedynie wedle ściśle określonego w rozporządzeniu wzoru, a tym bardziej nie wprowadza sankcji za przedstawienie dokumentu, nieodpowiadającego wzorowi, zaś sama nazwa „świadectwo jakości” jest sformułowaniem stworzonym na potrzeby przedmiotowej ustawy, w istocie zaś ważna jest jego treść i znaczenie określone w art. 6c ust. 1 ustawy, a więc, że jest to dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych, które to wymagania spełnia dokument wystawiany przez skarżącego,
- art. 189f §1 pkt 1 kpa polegającą na niewłaściwej jego wykładni w ramach niniejszej sprawy, podczas gdy prawidłowe, dogłębne ustalenia faktyczne w zakresie treści dokumentu świadectwa jakości oraz karty produktu spełniających wymagania stanowiące w art. 6d ustawy prowadziłyby do uznania, że uwaga naruszenia jedynie w zakresie formy wizualnej i elementów nieobligatoryjnych, jest znikoma, a Skarżący zaprzestał naruszenia prawa, co nie uzasadnia tak dotkliwej kary dla skarżącego a przemawia za odstąpieniem od jej wymierzenia.

Przy piśmie z 1 czerwca 2021 r. Kujawsko-Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ww. odwołanie wraz z aktami sprawy nr PU.8361.1.64.2021.

Pismem z 10 czerwca 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego do spalania w gospodarstwach domowych lub do instalacji spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b ww. ustawy, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b ww. ustawy uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania.

Zgodnie z art. 6c ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw kopia świadectwa jakości poświadczona za zgodność z oryginałem przez przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu paliwo stałe jest przekazywana każdemu podmiotowi, który nabywa paliwo stałe.

Protokół kontroli nr PU.8361.1.64.2021 z 12 kwietnia 2021 r. został podpisany przez Stronę i stanowi dowód w prowadzonym postępowaniu administracyjnym. Strona została pouczone o uprawnieniu do wniesienia uwag bezpośrednio do protokołu lub wniesieniu uwag na piśmie w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu do wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej wynikającym z art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej. Informacja o tej treści znajdowała się w protokole kontroli. Strona podpisał protokół bez uwag i nie

skorzystał z prawa do wniesienia uwag do protokołu kontroli na piśmie w wymaganym terminie.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Z treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika, iż Strona wprowadzając do obrotu paliwo stałe nie wystawiała świadectwo jakości czyli własnego dokumentu potwierdzającego spełnienie przez to paliwo wymagań jakościowych określonych w ww. rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych.

Stwierdzona nieprawidłowość stanowi naruszenie obowiązku określonego w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zgodnie z którym przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego do spalania w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych zwany świadectwem jakości. Art. 6d ww. ustawy dotyczący świadectwa jakości wymienia jakie informacje powinno ono zawierać, jest to:

- 1) oznaczenie przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości, jego siedziby i adresu;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany, albo numer identyfikacyjny w odpowiednim rejestrze państwa obcego;
- 3) indywidualny numer świadectwa jakości;
- 4) określenie rodzaju paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości;
- 5) wskazanie systemu certyfikacji lub innego dokumentu stanowiącego podstawę do uznania, że określony rodzaj paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, spełnia wymagania jakościowe określone przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 6) wskazanie wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 7) informację o wymaganiach jakościowych dla paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;

- 8) oświadczenie przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości, że paliwo stałe, dla którego jest wystawiane to świadectwo, spełnia wymagania jakościowe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 9) oznaczenie miejsca i datę wystawienia świadectwa jakości;
- 10) podpis przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości albo osoby uprawnionej do jego reprezentowania.

Zgodnie z art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi nie wystawia świadectwa jakości.

Należy podkreślić, że kara pieniężna wskazana w art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw jest karą administracyjną wymierzaną w przypadku popełnienia tzw. deliktu administracyjnego. Odpowiedzialność ta ma charakter obiektywny i niejako automatyczny oraz jest niezależna od winy Strony, działań innych osób lub okoliczności popełnienia czynu, co oznacza, że kara pieniężna jest skutkiem zaistnienia stanu niezgodnego z prawem. Ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nie przewiduje żadnych okoliczności znoszących obowiązek nałożenia przez właściwy organ administracyjnej kary pieniężnej, jedynie umożliwia wydanie jej w określonych przedziałach zależnych od wartości wprowadzonego do obrotu paliwa stałego.

Odnosząc się do odwołania Strony z 25 maja 2021 r. i zawartych w nim argumentów organ stwierdził, że są one bezpodstawne i nie zasługują na uwzględnienie, dotyczą one art. 6c ust. 1 w zw. z art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, a także art. 6d oraz 6e ww. ustawy w zw. §1 i §2 rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1892) i w związku z nimi zastosowania sankcji z art. 35a pkt 9 lit a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Wskazać należy, że organ I instancji wziął pod uwagę przy ocenie fakt, iż Strona przekazywała nabywcom paliwa stałego kopie niewystawionych przez siebie świadectw jakości. Strona sama przyznała, że nie miała świadomości o obowiązku jaki na nim spoczywał z zakresu ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw tj. wystawiania świadectwa jakości. Ponadto przyznała, że nie wystawiała świadectwa jakości dla paliwa stałego, a jedynie przekazywała certyfikat od dostawcy. W związku z powyższym należy uznać, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, pozwalał na pełną i dogłębną analizę sprawy. Dowodem w sprawie jest protokół kontroli z 12 kwietnia 2021 r. (nr akt kontroli PU.8361.1.64.2021). Podkreślenia wymaga fakt, iż protokół kontroli należy traktować jako dokument urzędowy w rozumieniu art. 76 § 1

Kpa, który korzysta z wiarygodności zawartych w nim ustaleń (por. wyrok NSA z dnia 23 czerwca 2016 r., II GSK 140/15).

Normy prawa jasno określają jakie obowiązki i na jakich zasadach powinno odbywać się wprowadzenie paliwa stałego do obrotu. Stanowią o tym przepisy ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz wydane na jej podstawie rozporządzenia min. rozporządzenie Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych (Dz. U. 2018 poz. 1892) zwanej dalej „rozporządzeniem w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych”. Powyższe akty prawne precyzują jakie obowiązki ma przedsiębiorca wymieniając i wskazując wśród nich właśnie art. 6c, 6d i 6e ww. ustawy tj. strona jako wprowadzający do obrotu paliwo stałe przeznaczone do spalania w gospodarstwach domowych, jest odpowiedzialna za wystawienie dla paliwa stałego świadectwa jakości zgodnie ze wskazanym wzorem określonym w rozporządzeniu w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych. Przytoczone przepisy nie pozostawiają podmiotom gospodarczym wprowadzającym do obrotu paliwo stałe swobody w tym zakresie, ustawodawca uwzględniając konieczność zapewnienia kompletności, jednolitości i czytelności wystawianych świadectw jakości w art. 6e ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw upoważnił Ministra do spraw energii, do określenia w drodze rozporządzenia wzoru świadectwa jakości. Na podstawie powyższego upoważnienia Minister Energii w dniu 27 września 2018 r. wydał rozporządzenie w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych. Załącznik do rozporządzenia zawiera wzór świadectwa jakości, którego zakres przedmiotowy odpowiada ustawowym wymogom określonym w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Dodatkowo wzór ten zawiera wskazówki dotyczące sposobu wypełniania świadectw jakości. Dalego też należy zwrócić uwagę, że w świadectwie jakości Strona wskazując wartość powinna określić ją przez podanie przedziału jednostronnie domkniętego.

Kujawsko-Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w oparciu o materiał dowodowy zgromadzony w sprawie słusznie i zgodnie z prawem stwierdził, że świadectwo jakości węgla od dostawcy lub karta produktu, których kopie Strona przekazywała nabywcom w momencie wprowadzania do obrotu paliw stałych nie są dokumentami potwierdzającymi spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych, czyli świadectwami jakości. Nie ulega wątpliwości, że przekazywane nabywcom dokumenty o jakości węgla nie zawierały wszystkich obligatoryjnych elementów ustanowionych w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz że nie były zgodne ze wzorem określonym w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wzoru świadectwa

jakości paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1892). Stanowisko organu pierwszej instancji znajduje potwierdzenie w uzasadnieniu wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie wydanego w innej sprawie dotyczącej naruszenia obowiązku z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W uzasadnieniu wyroku Sąd podzielił stanowisko organu w kwestii niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Sąd stwierdził, że w pierwszej kolejności należy zaznaczyć, że ustawodawca w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw posłużył się sformułowaniem: „świadectwo jakości zawiera”, a zatem są to elementy obligatoryjne, jakie musi posiadać każde wystawiane świadectwo jakości. Po drugie [...] z treści art. 6c ust. 1 ustawy o systemie jakości paliw wynika, że wystawienie świadectwa jakości paliw (składającego się z elementów wyszczególnionych w art. 6d tej ustawy) jest obowiązkiem przedsiębiorcy. Przepis ustawy posługuje się tu sformułowaniem „przedsiębiorca (...) wystawia”, zatem jest to kategoryczny i bezwzględny nakaz każdorazowego wystawienia świadectwa jakości zawierającego 10 obligatoryjnych elementów wymienionych w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (por. prawomocny wyrok WSA w Warszawie z dnia 17 października 2019 r., sygn. akt. VI SA/Wa 1405/19). W świadectwach jakości paliw stałych dostawcy lub kartach produktu, które Strona przekazywała klientom, w miejscu oznaczaniu przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo znajdują się dane dostawcy, a nie Strony. Brak jest daty i miejsca wystawienia danego świadectwa – a jeśli jest podana stanowi określenie miejsca i czasu sprzedaży paliw stałego przez dostawcę, również oświadczenie jeżeli jest to podpisane jest przez dostawcę nie Stronę. W związku z powyższym co najistotniejsze i najważniejsze, parametry jakościowe wskazane w tych dokumentach świadczą o jakości paliwa stałego na dzień wystawienia dokumentu przez dostawcę, a nie na dzień (nie ma określonego) wystawienia dokumentu przez Stronę – nie ma znaczenia, iż przedsiębiorca ostemplował dokument. Należy podkreślić, że certyfikat wydawany przez jakikolwiek podmiot zewnętrzny np. wytwórcę paliwa stałego nie jest tożsamy ze swojej istoty ze świadectwem jakości paliw stałych, które to świadectwo ma prawnie określoną definicję i formę. Certyfikat jakości węgla, który Strona otrzymała od dostawcy nie jest tożsamy z wymaganiami art. 6d w powiązaniu z art. 6e ww. ustawy do której przestrzegania jest zobligowany Przedsiębiorca. To na Przedsiębiorcy spoczywa odpowiedzialność za wprowadzany do obrotu towar i to do sprzedawcy należy dochowanie wszelkiej staranności aby wprowadzane przez niego paliwo stałe spełniało parametry jakościowe jakie deklaruje w wystawionym przez siebie świadectwie jakości, tak aby zawarte w nim parametry paliwa

stałego były zgodne ze stanem faktycznym na dany dzień wprowadzenia go do obrotu. Od momentu zakupu paliwa stałego od dostawy do momentu wprowadzenia paliwa stałego przez przedsiębiorcę paliwo stałe może zmieniać swoje parametry w zależności od warunków atmosferycznych jak również warunków przechowywania paliwa stałego. To przedsiębiorca wskazuje w wydanym świadectwie jakości jakie parametry na dany dzień paliwo stałe posiada dlatego tak ważne jest aby było ono wydawane przez podmiot wprowadzający go do obrotu w danym dniu sprzedaży. Dostarczane przez Stronę dokumenty klientom podczas zakupu paliwa stałego nie mogą zastępować świadectwa jakości, do którego wystawienia była zobowiązana Strona. Dokumenty jakości paliwa stałego, który Strona przekazywała z adnotacją „za zgodność” i z pieczętą firmy z podpisem Strony oraz pełnomocnika nie wypełniała znamion wskazanych we wzorze stanowiącym załącznik do rozporządzenia Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych. Gdyby ustawodawca dopuszczał możliwość zastępowania świadectwa jakości dokumentami wystawionymi przez inne podmioty gospodarcze (kopalnie, dostawców) to wskazałby to w ustawie jako okoliczność łagodzącą lub zwalniającą od kary.

Z ustalonego w sprawie stanu faktycznego wynika, że Strona nie wprowadzała do obrotu paliw stałych objętych zakazem z art. 7 ust. 7a pkt 1 i 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, tj. mułów węglowych, flotokoncentratów, dowolnej mieszaniny paliw, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a – f, z dodatkiem lub bez dodatku innych substancji, zawierającą mniej niż 85% węgla kamiennego ani paliw niesortowanych. Natomiast nie ulega wątpliwości, że Strona naruszyła zakaz z art. 7 ust. 7a pkt 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw bowiem wprowadzała do obrotu paliwa stałe dla których nie wystawiono wymaganego świadectwa jakości.

Organ odwoławczy dodatkowo wskazuje, że ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw została prawidłowo ogłoszona w Dzienniku Ustaw. Również rozporządzenie Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych, zostało prawidłowo opublikowane 4 października 2018 r. w Dzienniku Ustaw z 2018 r. pod poz. 1892 i weszło w życie 4 listopada 2018 r. Należy zauważyć, że kontrola została przeprowadzona 8 kwietnia 2021 r., a więc ponad 2 lata po wejściu w życie nowych przepisów dotyczących obowiązku wystawiania paliwom stałym wprowadzanym do obrotu – świadectwa jakości oraz wzoru świadectwa jakości. Strona miała zatem możliwość zapoznania się z aktualnie obowiązującym stanem prawnym. Ponadto Przedsiębiorca jako profesjonalista powinien na bieżąco monitorować zmiany w obowiązujących przepisach dotyczących zakresu prowadzonej działalności gospodarczej. Trudno jest zatem uznać, aby

w niniejszej sprawie doszło do naruszenia zasady swobody oceny dowodów. Art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw stanowi jasno, iż za niewystawianie świadectwa jakości nakłada się karę administracyjną.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozważył również, czy nastąpiła przesłanka do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i możliwość zastosowania pouczenia. Art. 189f § 1 pkt 1 wskazuje wprost, jakie przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to - waga naruszenia prawa jest znikoma, a Strona zaprzestała naruszania prawa.

W ocenie Prezesa UOKiK, o znikomej wadze naruszenia nie można mówić w przypadku, gdy wymagane przepisami świadectwo jakości paliw stałych nie było wystawione i wydane klientowi przez tak długi okres, zawierają bowiem one bardzo istotne z punktu widzenia ochrony interesów i praw konsumentów informacje dotyczące jakości danego paliwa stałego. Strona, będąc wprowadzającym do obrotu paliwo stałe, uchybiła obowiązkowi, nałożonemu na nią przez art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw – nie wystawiła świadectwa jakości paliwa stałego w momencie wprowadzania go do obrotu.

W związku z powyższym naruszenie nastąpiło i nie może ono zostać uznane za znikome. Zaznaczyć należy, że przesłanka pierwsza nie została spełniona. Za spełnioną można uznać natomiast przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia, bowiem Strona zobowiązała się do niezwłocznego zastosowania się do obowiązujących przepisów, a tym samym do sporządzenia własnych świadectw jakości. Do akt kontroli dołączono przykładowe świadectwo jakości paliwa stałego wystawione przez Stronę. Strona zaprzestała naruszenia prawa, ale nastąpiło to w wyniku przeprowadzonej kontroli przez Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej. Przesłanki warunkujące ewentualne zastosowanie pouczenia, jak wskazano powyżej, muszą być spełnione łącznie. Tym samym Prezes UOKiK nie znalazł podstaw do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej, gdyż w jego ocenie okoliczności, o których mowa w art. 189f § 1 pkt 1 Kpa nie są łącznie spełnione, pomimo zaprzestania przez Stronę naruszania prawa. Natomiast, fakt uprzedniego niekarania Strony z tytułu niewystawiania świadectw jakości, został uwzględniony przy miarkowaniu wysokości kary pieniężnej, przy analizie przesłanki dotychczasowej działalności Strony. Prezes UOKiK stwierdził też, że nie występuje możliwość zastosowania Art. 189f § 2 Kpa z uwagi na fakt, że pouczenie nie pozwoli na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, gdyż okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary

pieniężnej. Kontrolowany nie dopełnił obowiązków nałożonych na niego w art. 6c ww. ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Strona była zobowiązana do wystawienia i przekazania kopii świadectwa jakości paliwa stałego w momencie wprowadzania go do obrotu i jak wynika z materiału dowodowego obowiązkowi temu uchybiła.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą służące ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny tego materiału dowodowego.

Zgodnie z art. 35c ust. 5 ww. ustawy wysokość kary pieniężnej wynosi od 10 000 zł do 25 000 zł - w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200 000 zł. Zgodnie z art. 35d ust. 4 ww. ustawy przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, uwzględniono dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu. Ponieważ w toku kontroli wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego ustalono poniżej kwoty 200 000 zł. wymierzono karę pieniężną, której wysokość nie mogła być mniejsza niż 10 000 zł oraz nie większa niż 25 000 zł.

Podsumowując, w ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, okoliczności wskazane w treści odwołania Strony z 25 maja 2021 r., nie stanowią przesłanek do uchylenia decyzji Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 11 maja 2021 r. nr PHU-12/2021 (sygnatura PU.8361.1.64.2021), nakładającej na Stronę administracyjną karę pieniężną w wysokości 10 000 zł - z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

W związku z powyższym, wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy, który został wskazany w decyzji Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 11 maja 2021 r. nr PHU-12/2021 (sygnatura PU.8361.1.64.2021) w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia Stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od Strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, Strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane Stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735).

Podstawa prawna pouczenia:

art. 189f § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735), art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, ze zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16

grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami (Dz. U. z 2021 r. poz. 535).

z up. Prezesa

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/